

Христо Ясенов

НЕБЕ

1.

*Дълбоко и чисто небе, о моя въздушна безбрежност,
обичам лазурния лик на твойта безоблачна нежност!
Как много и мойта душа прилича на твойте лазури,
о мое просторно небе - родина на слънце и бури.*

*На земния грохот в безкрая аз страдам и жадно се губя,
и в свойте страдания земни аз тебе сънувам и любя.
И нявга, когато помръкна отрупан със черни проклетия -
дълбоко и чисто небе, вземи ме у свойте обятия!*

2

*Разгърни се широко над мен!
Цяла нощ те сънувах и чаках,
чаках буден и в тъмно, и в ден,
чаках буден и плаках, и плаках...
Разгърни се широко над мен!*

*Твойта луда безбрежност ме мами -
аз простирам към тебе ръце,
покажи ми съзвучните гами
на капризното свое лице!*

*Аз съм жертва на земните ями,
аз съм пленник на свойто сърце.
Твойта луда безбрежност ме мами -
аз простирам към тебе ръце.*

*Моят път е размирно метежен
и незначителна е мойта съдба.
Сецам земния страх неизбежен
и в мъчителна жажда скърбя.
Потопи ме в копнежа си нежен,
дето няма ни скръб, ни борба!
Моят път е размирно метежен
и незначителна е мойта съдба.*

*Зачарован и нежно смирен,
потопи ме в лазурната бездна -
нека бъда навеки пленен!
Твойта смърт е спокойна и звездна -
разгърни се приветно над мен!*